

igennem den kunne fraværende Gjere og juridiske Personer rammes; men naar den mellemkommunale Skatteordning og en særlig Skat paa juridiske Personer efter Lovforslaget indføres, da stilles man frit over for Hartkornskatten, og en Afkrivning af denne kan foretages. En saadan Afkrivning kan ikke finde Sted paa en Gang; saadant vilde være en Udvæltning af den tilbante Skatteordning, som hverken Kommunens Bestyrelse eller dens Beboere vilde være tjente med; saadant vilde endvidere være ensbetydende med et dybt Indgrib i private Kontraktforhold, som ikke vilde være at forbyde. Afkrivningen maa derfor ske langsomt og strække sig ud over et længere Tidsrum; Befolkningen vil da lidt efter lidt vænne sig til det ny og indrette sig derefter. Men Afkrivningen kan heller ikke begynde lige efter Lovens Ikrafttræden, dels af allerede anførte Grunde, dels fordi der maa levnes Kommunerne Tid til at lære at anvende den ny mellemkommunale Beskatning. I denne Mellemtid bør dog Hartkornskatten ikke kunne opkræves med et større Beløb end den gennemsnitlig har udgjort i de 3 sidste Aar før Lovens Ikrafttræden. — I Henhold til disse Betragtninger har et — — tal stillet nedenstaaende Endringsforslag gaaende ud paa en efterhaands men fuldstændig Afkrivning af Hartkornskatten til Landkommunerne. Man ser ingen Grund til som i tidligere Forslag at lade en Slags kommunal Gammelstat blive hvilende paa Hartkornet; thi hvorfor skulde Jordbruget betale dobbelt, først en fast Skat og dernæst lige med al anden Næring? Og man nærer ingen Frygt for at lade hele Byrden hvile paa den personlige Skat i sin mellemkommunale Form og paa fornuftig Maade reguleret i Forbindelse med de ny indførte Skatter paa juridiske Personer og paa Aktieselskaber. — I Købstæderne og i Kjøbenhavn ere Forsøholdene for komplicerede til at man har turdet røre ved de her eksisterende Skatter paa fast Ejendom; heller ikke ere her de faste

Ejendomsstatter saa ensidig lagte som paa Landet og kunne derfor bedre taales.

Gaar man ind paa en Afkrivning af Hartkornskatten, følger deraf med Nødvendighed, at man ikke kan nøjes med at lade de efter § 12 skattepligtige (Stiftelser m. v.) svare en kommunal Afgift af 2 pCt. af deres Nettoindtægt af deres i Kommunen liggende Ejendomme m. v. De maa smed de Modifikationer, der følge af, at de ikke kunne komme ind under en egentlig Formue- og Sejlighedsbeskatning, svare Skat i Lighed med fysiske Personer.

En Afkrivning af Hartkornskatten vil endvidere borttage Grunden til at holde Tiender, Jordskyld og Arvesæstetafgifter uden for den mellemkommunale Beskatning. Det samme maa siges om Prioritetsrenter, ja Afkrivningen maa endog formentlig siges at nødvendiggøre direkte Optagen under den mellemkommunale Beskatning, da ellers en Forandring af endog kun enkelte af en Kommunes Beboeres økonomiske Stilling vilde kunne faa en altfor urimelig stor Indflydelse paa hele Kommunens Økonomi.

Endvidere har jeg ikke troet det rigtigt at lade dette Lovforslag forlade Folketinget uden at gøre et Forsøg paa at opnå en Forbedring af den kjøbenhavnske Indkomstskat. Der kan ikke være Tale om at røre ved Indkomstskattens Princip: en personlig Skat, Supplement til de faste Ejendomsstatter, der i det væsentlige er en ren Indtægtskat saa godt som uden Sejlighedsmoment; heller ikke om en Forhøjelse af den af nogen Betydning, nu da Regeringen har forelagt et Forslag om en supplerende Huslejeskat; derimod nok om en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden paa Indtægten, saaledes at Mellemindtægterne lettes, medens de højere i stigende Grad betynges. Dette opnåas ved i Stedet for den nugældende Skala at bestemme, at der fra enhver Indtægt for at udfinde Skatteindtægten fradrages 700 Kr., et Forslag der var fremme i Udvalget i Fjor, stillet af et nu afdød Medlem, Tauber.